

נדרים מב

משנה

	לפני שביעית	ובשביעית
המודר הנאה מחבירו	אינו יורד לתוך שדהו, ואינו אוכל מן הנוטות	אינו יורד לתוך שדהו, אבל אוכל הוא מן הנטיעות הנוטות
נדר הימנו מאכל	יורד לתוך שדהו ואינו אוכל מן הפירות	יורד ואוכל

	לפני שביעית	ובשביעית
המודר הנאה מחבירו	אינו יורד לתוך שדהו, ואינו אוכל מן הנוטות	אינו יורד לתוך שדהו, אבל אוכל הוא מן הנטיעות הנוטות
רב ושמואל - נכסים אלו עליך	לפני שביעית [נדר] - אין יורד לתוך שדהו, ואינו אוכל מן הנוטות אף על פי שהגיע שביעית	ואם בשביעית נדר - אין יורד לתוך שדהו, אבל אוכל מן הנוטות:
ור' יוחנן וריש לקיש - נכסי עליך	לפני שביעית - אין יורד לתוך שדהו, ואין אוכל מן הנוטות הגיע שביעית - אינו יורד לתוך שדהו, אבל אוכל הוא את הנוטות	

הבסיס למחלוקת 1	רב ושמואל - נכסים אלו עליך	ור' יוחנן וריש לקיש - נכסי עליך
	אדם אוסר דבר שברשותו אפילו לכשיצא מרשותו	אין אדם אוסר דבר שברשותו לכשיצא מרשותו
הבסיס למחלוקת 2	כי פליגי - 'בנכסי' קושי	קושי: 1. ותיסברא? מי איכא למ"ד אין אדם אוסר דבר שברשותו לכשיצא מרשותו? א"כ, ניפלגי בנכסים אלו וכ"ש בנכסי! 2. הא תנן דאדם אוסר דבר שברשותו לכשיצא מרשותו, דתנן: האומר לבנו "קונם שאתה נהנה לי" - מת יירשנו, "בחיינו ובמותו" - אם מת לא יירשנו! דחיית הקושי השני: שאני הכא, דקא א"ל "בחיינו ובמותו"
	אלא 'בנכסים אלו' כ"ע לא פליגי שאוסר לא שנא 'נכסים' אלו לא שנא 'נכסי' - אדם אוסר	אדם אוסר דבר שברשותו אפילו לכשיצא מרשותו
	קושי	ומי איכא למ"ד: ל"ש נכסים אלו ול"ש נכסי? והא תנן: האומר לחבירו "קונם לתוך ביתך שאני נכנס", "שדך שאני לוקח", מת או שמכרו לאחר - מותר; "לביית זה שאני נכנס", "שדה זו שאני לוקח", מת או שמכרו לאחר - אסור!
הסבר אחר	כי אמרי רב ושמואל - 'בנכסים אלו'	כי אמרי ר' יוחנן וריש לקיש - 'בנכסי' ולא פליגי

ובשביעית - אין יורד לתוך שדהו כו'.

קושי: מאי שנא **דאוכל מן הנוטות**? דפירי דהפקירא אינון, ארעא נמי אפקרה!

תירוץ 1: אמר עולא: בעומדין אילנות על הגבולים.

תירוץ 2: ר' שמעון בן אליקים אמר: גזירה שמא ישא בעמידה.

